

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123276988
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123276988.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B., t. č. bytom XXX XX D. E. XXX, o zaplatenie 5.076,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/28/2024 – 128 zo dňa 16.07.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žalovanej voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Okresný súd uviedol, že v konaní nebolo sporné, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom F. G. B., a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.06.2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že právny predchodca žalobcu - banka uzatvoril so žalovanou dňa 16.02.2016 Zmluvu č. 1655411160216, na základe ktorej poskytol žalovanej úver za nasledujúcich podmienok: Výška úveru: 5.420 Eur, Druh úveru: bezúčelový spotrebný úver Typ a výška úrokovej sadzby: fixná, 15,90 % p.a., Spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo na účet dlžníka dňa 16.02.2016, Výška splátky a splatnosť: 100,11 Eur mesačne, k 16. dňu v kalendárnom mesiaci, Splatnosť prvej splátky: 16.03.2016, Splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, Počet splátok: 96, Konečná splatnosť úveru: 16.02.2024, RPMN: 17,85 %, Priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 15,37 %, Celková čiastka spojená s úverom: 9.718,49 Eur. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že právny predchodca žalobcu k 16.07.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru tvrdiac, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná zmluva je spotrebiteľská zmluva a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka. Okresný súd sa primárne zaoberal otázkou, či bolo zosplatnenie úveru v danej veci platné alebo neplatné, nakoľko zo skutkového vymedzenia žaloby vyplývalo, že nárok je vymedzený ako nárok z predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Uviedol, že z listu právneho predchodcu žalobcu označeného ako „Tretia

upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 27.05.2020 vyplýva, že právny predchodca žalobcu v tomto liste výzve uviedol, že žalovaná dlhuje sumu 305,59 Eur a vyzval ju na jej úhradu s upozornením, že ak nedôjde bezodkladne k úhrade, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru. Jednoznačne teda v tejto výzve absentuje uvedenie konkrétnej splátky, s ktorou bola žalovaná v omeškaní. Navyše právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 16.07.2020, t. j. mimo rámcu akýchkoľvek zákonných lehôt.

1.3. Okresný súd ďalej uviedol, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Okresný súd dospel k záveru, že z hľadiska obsahu list právneho predchodcu žalobcu označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 27.05.2020 nespĺňa náležitosti kvalifikovanej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko neobsahuje špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou bola žalovaná v omeškaní. Súd prvej inštancie tak prijal záver, že predmetné zosplatenie úveru v danej veci je neplatné. Pri tomto závere vychádzal z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2000, 7Cdo/26/2017, 4Cdo/75/2020. Keďže predmetné zosplatenie úveru v danej veci je neplatné, žalobca nie je nositeľom uplatnenej pohľadávky, a to preto, že v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, môže banka postúpiť iba splatnú pohľadávku. Neplatné je tak aj predmetné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. Okresný súd tak žalobu zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danej veci. Pre nadbytočnosť sa už nezaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou.

1.4. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitum“, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024.

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v súdnej veci mala žalovaná plný úspech, mala by tak proti žalobcovi nárok ako neúspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, ani jej nevyplývajú zo súdneho spisu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ako aj z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Žalobca v úvode odvolania zdôraznil, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku. Postupca podaním zo dňa 27.05.2020 upozornil žalovanú, že ak neuhradí omeškané splátky, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň žalovanú predmetným podaním vyzval k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia celej pohľadávky, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením v súlade § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následne postupca toto svoje právo využil a podaním zo dňa 16.07.2020, doručené žalovanej dňa 24.07.2020 (podľa Čl. X bod 1 Všeobecných obchodných podmienok F., a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom sa v predmetnom prípade za deň doručenia výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom považuje deň podania zásielky, nakoľko predmetná výzva sa pôvodnému veriteľovi vrátila ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote), vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (t. j. po omeškaní s platením splátok po dobu troch mesiacov a súčasne po upozornení žalovaného na možné uplatnenie tohto práva) a to pre nesplnenie splátky, ktorá predchádzala zosplateniu po dobu troch mesiacov (t. j. pre nesplnenie splátky splatnej dňa 16.04.2020). Na základe vyššie uvedeného má žalobca za preukázané, že prišlo k účinnému zosplateniu úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými.

2.2. Prihliadnuc k zásade iura novit curia nie je možné prenášať právne posúdenie veci zo strany súdu na jednu zo strán sporu, s tým, že ak tak strana sporu neučiní, súd rezignuje na právne posudzovanie veci a žalobu priamo zamietne (resp. posúdi úkon ako neplatný). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v tomto smere absolútne nepreskúmateľné.

2.3. Žalobca dodal, že so záverom, ktorý prezentuje súd, nie je možné sa stotožniť, nakoľko žalobca splnil všetky povinnosti vychádzajúce mu z predmetného ustanovenia a pred samotným zosplatením pohľadávky žalovanej vopred na možnosť zosplatenia upozornil a vyzval ho na dobrovoľné splatenie. V súvislosti s uvedením označenia konkrétnej splátky, pre ktorú si veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (vo výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.07.2020, doručená dňa 24.07.2020) žalobca uviedol, že rovnako ani v tomto prípade zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by bolo pre platné uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v tejto výzve potrebné špecifikovať pre nesplnenie ktorej splátky si veriteľ toto právo uplatňuje. Pre úplnosť žalobca v tomto smere uviedol, že žalovaná bola s úhradou splátok v omeškaní viac ako tri mesiace, čo bolo v konaní preukázané. Vo výzve pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.05.2020 bola žalovaná upozornená na omeškanie so splácaním pohľadávky postupcu, pričom dlžná suma k 27.05.2020 činila 305,59 Eur. Rovnako bolo preukázané, že žalovaná bola zároveň v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v prípade, ak sa jeho platobná disciplína neobnoví.

2.4. V zmysle vyššie uvedeného mal žalobca zato, že je zrejme, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním doručeným žalovanému dňa 24.07.2020 – toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

2.5. Žalobca zastával názor, že zo strany veriteľa nedošlo pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti. V konaní bolo riadne preukázané, že možnosť zosplatenia úveru bola medzi postupcom a žalovanou dohodnutá, čo napokon nemal za sporné ani samotný súd. Žalovaná bola preukázaná v omeškaní so zaplatením splátok aspoň tri mesiace, pričom bolo zároveň preukázané, že postupca upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

2.6. Žalobca ďalej v nadväznosti na rozhodnutie súdu prvej inštancie uviedol, že určenie, pre nezaplatenie ktorej konkrétne určenej splátky nastalo zosplatenie dlhu, je právnym posúdením, t. j. výhradne na posúdení súdu a žalobca nemá povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť, čo napokon aj bezpochyby urobil. Závery súdu sú tak v priamom rozpore s procesným kódexom a napokon aj vykonaným dokazovaním v konaní.

2.7. Žalobca mal zato, že postup súdu, ktorým si súd „upravil“ zákonné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a nad rámec zákona „upravuje“, že výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenie o zosplatení musia obsahovať presnú špecifikáciu omeškanej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania, a teda ktorá vyvolala zosplatenie, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej).

2.8. Záverom žalobca uviedol, že považuje predmetné rozhodnutie za nepreskúmateľné, nakoľko žalobcovi nie je vôbec zrejme, mimo akého rámca zákonných lehôt mal právny predchodca vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Zákon predsa veriteľovi ukladá podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a to aby bol dlžník v omeškaní aspoň tri mesačné splátky – čo preukázane žalovaný v čase doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol, a aby bol na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva – pričom aj táto podmienka bola splnená, keďže žalovaný bol na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornený výzvou zo dňa 27.05.2020 a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo až doručením podania zo dňa 16.07.2020, a to dňa 24.07.2020.

2.9. Žalobca v odvolaní poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila tak, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a s odvolaním žalobcu nesúhlasí v celom rozsahu.

4. K výzve krajského súdu zo dňa 07.05.2025 sa vyjadril žalobca. Žalobca poukázal na to, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu.

4.1. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetné znenie Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované. V zmysle novelizovaných ustanovení § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka je zrejme, že ani po ich novelizácii nebude „obligatórnou“ náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, ale postačujúcim údajom na platné zosplatenie

bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní. Veriteľ je aj podľa úpravy účinnej od 01.11.2024 (podľa názoru žalobcu obdobne ako aj pri úprave účinnej pred 01.11.2024) povinný vo výzve upozorniť spotrebiteľa na následok zosplatnenia a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní - obligatórnou náležitosťou takejto výzvy, dokonca pod sankciou neurčitosti teda ani po účinnosti novelizácie nebude špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú sa veriteľ chystá úver zosplatiť, resp. pre ktorú úver zosplatiť.

4.2. Žalobca zastával názor, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to – tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 27.05.2020, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.07.2020.

4.3. Žalobca podotkol, že zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 27.05.2020 a výzvou zo dňa 16.07.2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu.

4.4. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

5. K výzve krajského súdu zo dňa 07.05.2025 sa vyjadřila žalovaná. Uviedla, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, pričom poukázala na bod 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

6. Strany sporu ďalšie podania v odvolacom konaní neprodukovali.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia

§ 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP vo výroku I., ako aj v závislom výroku II., t.j. výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

10. V ďalšom odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na všetky námietky (argumenty) uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jej riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné

práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, ako aj to, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované.

11. Odvolací súd pre úplnosť podotýka, že predmetná výzva označená ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 16.07.2020 (č.l. 17 súdneho spisu) je svojím obsahom oznámením o zosplatnení úveru a obsahuje v tomto kontexte výzvu na zaplatenie celého zostatku dlhu.

12. Účelom právnej úpravy ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hrozacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním z úhrady splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t. j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex offio vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1 – 450 – Komentár od

Števček, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnomu záveru.

13. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zákon prísne stanovuje kritéria, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z uvedeného tiež vyplýva, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky pre omeškanie dlžníka s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy. Odvolací súd zastáva právny názor, že požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenia práva na predčasne zosplatiť úver/dlh.

14. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca podaním zo dňa 27.05.2020 označeným ako: „Tretia upomienka – pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že ku dňu 27.05.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky celom 305,59 eur. Týmto podaním ju banka vyzvala na okamžite zaplatenie dlžnej sumy.

15. Z konštrukcie(formulácie) predmetnej výzvy je zrejmé, že táto neobsahuje identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti (túto vyhlásil dňa 16.07.2020), a táto pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi neurčito. Na základe uvedeného nemožno výzvu zo dňa 27.05.2020 považovať za kvalifikovanú výzvu v zmysle požiadaviek vyslovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

16. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z dôvodu neurčitosti (výzvy) ako právneho úkonu, v dôsledku ktorej je tento jednostranný právny úkon veriteľa neplatný, nemožno vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru – označené ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 16.07.2020 považovať za platné a účinné.

17. Vzhľadom na uvedené (absencia kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) krajský súd zastáva názor, že neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, čo má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým spojený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

18. Pokiaľ žalobca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, odvolací súd primárne poukazuje na to, že v predmetnom uznesení sa odvolací súd (iba okrajovo) vyjadruje k otázke náležitostí mimoriadneho/predčasného zosplatenia úveru v tom zmysle, či predmetný úkon má obsahovať vymedzenie/určenie splátky zakladajúcej právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ako (esenciálnej) náležitosti tohto právneho úkonu, pričom dospel k záveru, že „...žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá...“. Z uvedeného možno vyvodiť, že Najvyšší súd sa v dotknutom rozhodnutí vyjadril výlučne k otázke platnosti tohto právneho úkonu v kontexte ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Navyše vyslovený záver sa týka výlučne posúdenia náležitostí právneho úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (netýka sa výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie učinil prieskum predmetného právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru o neurčitosti predmetných právnych úkonov (výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, prípadne vyhlásenia mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru). Aj v prípade akceptovania argumentácie žalobcu, že vyhlásenie mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru obligatórne nemusí obsahovať označenie splátky, ktorá založila právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, tak uvedené nič nemení na správnosti záveru súdu prvej inštancie o potrebe uvedenia konkrétnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní, vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom s týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v kontexte posúdenia uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku plne stotožňuje.

19. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo novelizované zákonom č. 254/2024 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 879y ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené

inak.“ Z uvedeného možno prijať záver, že ak žalobca uplatní právo na zosplatenie plnenia v splátkach (v prejednávacom prípade Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.07.2020), bude sa tento nárok posudzovať podľa právnych predpisov účinných v čase, keď k využitiu tohto práva došlo.

20. Pokiaľ žalobca poukazuje na opačné závery niektorých iných odvolacích súdov Slovenskej republiky, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia súdov rovnakej inštancie nie sú pre súd tej istej inštancie v tomto smere záväzné.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu pre určitosť právneho úkonu zosplatenia úveru vôbec nepostačuje, ak údaj o tom, ktorá konkrétna splátka predčasnú (mimoriadnu) splatnosť vyvolala, možno vyvodiť z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je potrebné si uvedomiť, že požiadavke určitosti zodpovedá konkrétnosť a jasnosť, a nie je úlohou spotrebiteľa (ani súdu), si tento podstatný údaj z niečoho alebo podľa niečoho vyvodzovať, či doslova po ňom pátrať.

22. Zároveň tak neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu, ktoré upravuje zákon v ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. kumulatívne, tzn. že pre platné postúpenie sa okrem toho, že veriteľ aj postupník musia byť veritelia oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver (čo ako už bolo vyššie uvedené, bolo splnené), vyžaduje aj že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom končenej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti 16.02.2024 v čase postúpenia pohľadávky 02.06.2022 ešte nenastal a nebolo v konaní ani preukázané, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi H. H., a.s. a žalobcom zo dňa 02.06.2022 je tak v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov tak žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom voči žalovanej, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej zaplatenie predmetnej pohľadávky. Zároveň v tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“.

23. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, t.j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanej, a preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

24. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislom výroku o práve na náhradu trov konania, žalobca v tejto časti zjavne založil svoje odvolanie len na tom, že považoval napadnutý rozsudok v merite veci za vecne nesprávny, a preto napadol odvolaním aj v ňom závislý výrok o práve na náhradu trov konania. Inak žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vo výroku I. a II. potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ustanovenia § 262 ods. 1 a ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a vznikol jej tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej v súvislosti s odvolacím konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd tak žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 30. septembra 2025

JUDr. Roman Tichý
predseda senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu